

Εθελοντική προσφορά στο Νοσοκομείο Βόλου

της Αγνής Σκουζού

«Η ιδέα σε μας ξεκίνησε το καλοκαίρι του 1997, όταν κάποιες από μας, έχοντας δικούς τους ανθρώπους μέσα στο Νοσοκομείο για νοσηλεία και βλέποντας ότι υπήρχαν πολλά προβλήματα στην παροχή υπηρεσιών υγείας και στην υλικοτεχνική υποδομή, σκεφτήκαμε «εμείς σαν πολίτες αυτής της πόλης, τί μπορούμε να κάνουμε»;

Την ιδέα αυτή την ανακοινώσαμε στον τότε πρόεδρο του νοσοκομείου κ. Βαρδούλη, ο οποίος, με τη σειρά του, έθεσε το θέμα στον τότε Υπουργό Υγείας, που ενθουσιάστηκε. Την ίδια χρονιά εισήγαγε το θέμα στη Βουλή και ψηφίστηκε ο Νόμος 2519, ο οποίος προβλέπει «να ιδρυθεί σε όλα τα νοσοκομεία της Ελλάδας Γραφείο Επικοινωνίας με τον Πολίτη και να συγκροτηθεί τριμελής επιτροπή στην οποία θα συμμετέχει και ένας από τυχόν συσταθέντα σύλλογο «Φίλοι του Νοσοκομείου».

Έχοντας στα χέρια μας αυτό το νόμο, ξεκινήσαμε για τη δημιουργία του Σωματείου μας. Έτσι, τον Ιούνιο του 1998, με το καταστατικό εγκεκριμένο από το Πρωτοδικείο Βόλου, ιδρύθηκε το πρώτο, πιστεύουμε, Σωματείο «Φίλοι του Νοσοκομείου», και μάλιστα στην περιφέρεια. Κατά τη βράβευση του Σωματείου μας από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας στις 15 Δεκεμβρίου 2001 συναντήσαμε και γνωρίσαμε από κοντά το Σωματείο «Φίλοι του Νοσοκομείου Νάουσας», το οποίο δημιουργήθηκε ένα χρόνο μετά από μας.

Εμείς στη Μαγνησία είχαμε και έχουμε ένα μεγάλο πρόβλημα στο χώρο της υγείας. Μετά την ίδρυση του ΕΣΥ όλοι οι κάτοικοι του Νομού Μαγνησίας άρχισαν να συρρέουν για την προσφορά υπηρεσιών υγείας στο Νοσοκομείο Βόλου. Γιατί, ενώ το Νοσοκομείο Βόλου όπως και όλα τα νομαρχιακά νοσοκομεία είναι για δευτεροβάθμια περίθαλψη, εκτός από 2-3 που λειτουργούν κανονικά. Τα δε Κέντρα Υγείας που είναι για πρωτοβάθμια περίθαλψη, μη λειτουργώντας ικανοποιητικά, διοχέτευαν τα πιο πολλά περιστατικά στο Νοσοκομείο Βόλου ή οι ίδιοι οι ασθενείς το προτιμούσαν, έχοντας περισσότερη εμπιστοσύνη στο Νοσοκομείο από τα Κέντρα Υγείας, ακόμη και από το ΙΚΑ. Άρχισε έτσι το Νοσοκομείο να ασφυκτιά, μη μπορώντας να εξυπηρετεί ένα τέτοιο μεγάλο αριθμό ασθενών.

Από την άλλη, η νέα πτέρυγα που αποφασίστηκε να δημιουργηθεί δίπλα στο υπάρχον Νοσοκομείο, ενώ θεμελιώθηκε το 1990, δεν έλεγε να τελειώσει από παραλείψεις της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας, και έτσι φτάσαμε να εξυπηρετείται το πλήθος των ασθενών από το υπάρχον, το οποίο το 2003 συμπληρώνει 100 έτη. Όχι βέβαια στην αρχική του μορφή, αλλά με προδιαγραφές πάνω από μισό αιώνα. Η έλλειψη προσωπικού και η ελλιπής υλικοτεχνική του υποδομή είναι τα βασικά αίτια της δυσλειτουργίας του. Πρέπει όμως να ομολογήσουμε ότι έχουμε αρκετά καλό επιστημονικό και νοσηλευτικό προσωπικό.

Έτσι στο Καταστατικό μας αναφέρονται τρεις άξονες, που είχαμε αρχικά ως στόχους αμέσως μετά την ίδρυσή μας.

1) Να πιέσουμε τις αρχές του τόπου, τον Πρωθυπουργό και τον εκάστοτε Υπουργό Υγείας, στέλνοντας έγγρα-

φα και χρησιμοποιώντας όλα τα ΜΜΕ της περιοχής μας και της Αθήνας, ώστε να λειτουργήσει, επί τέλους, η νέα πτέρυγα. Τα δελτία τύπου στις εφημερίδες και τα άλλα ΜΜΕ υπήρξαν σχεδόν καθημερινή πρακτική.

2) Παράλληλα προσπαθήσαμε πάλι με προτάσεις, επιμονή και υπομονή, να διορθώσουμε όσο γίνεται το υπάρχον Νοσοκομείο, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ασθενών και του ιατρικού και του νοσηλευτικού προσωπικού.

3) Να δημιουργήσουμε ένα ξενώνα για τους συνοδούς των ασθενών, οι οποίοι ερχόμενοι από τα νησιά των Β. Σποράδων και τα χωριά, δεν είχαν πού να μείνουν.

Όμως όλα αυτά δεν ήταν αρκετά. Δεν είχαμε άμεση επαφή με τους ασθενείς και νιώθαμε ότι ο εθελοντισμός δεν είναι μόνο αυτό, αλλά πρέπει σ' ένα νοσοκομείο να υπάρχει άμεση επαφή μεταξύ ασθενών, γιατρών και νοσηλευτών. Έτσι, με απόφαση του Δ. Σ, δημιουργήσαμε μια ομάδα εθελοντών με την ονομασία «Συμπάρσταση στους Ασθενείς». Και εδώ πράγματι είδαμε την τέλεια μορφή της εθελοντικής προσφοράς. Στην ομάδα αυτή συμμετέχουν κυρίες από το Σώμα Ελληνίδων Οδηγών (ομάδα συνεργασίας) και κυρίες από το πρόγραμμα εθελοντισμού της Μητρόπολης Δημητριάδος.

Δημιουργήθηκε ένας πυρήνας από 30, αρχικά, κυρίες. Πριν από την είσοδό μας στο Νοσοκομείο είχαμε πολλές συναντήσεις, τις οποίες συνεχίζουμε ανελλιπώς ακόμη, κατά τις οποίες μια καθηγήτρια της Νοσηλευτικής Σχολής Αγριάς μας ενημέρωσε για τη συμπεριφορά που πρέπει να έχουμε προς τους ασθενείς αλλά και το νοσηλευτικό προσωπικό. Πώς οι ίδιες να αυτοπροστατεύονται. Τί πρέπει να κάνουμε και τί δεν πρέπει να κάνουμε. Δεν πρέπει να κάνουμε νοσηλεία. Εμείς, όπως καθορίζει και ο τίτλος της εθελοντικής ομάδας, είμαστε εκεί για συμπάρσταση στους ασθενείς.

Οι κυρίες, που πολλές από αυτές είναι σ' αυτή την αίθουσα, γνωρίζουν πιο καλά πώς να αντιμετωπίζουν κάποιες καταστάσεις με τους ασθενείς. Στο Νοσοκομείο μας, όπως πιστεύουμε άλλωστε και σε όλα τα δημόσια νοσοκομεία της χώρας μας, υπάρχουν πολλοί μοναχικοί άνθρωποι, είτε γιατί έμειναν μόνοι στη ζωή είτε γιατί έχουν εγκαταλειφθεί από τους δικούς τους ανθρώπους, και ιδίως –και αυτό είναι το πιο ανησυχητικό για την ελληνική κοινωνία– από τα παιδιά τους. Αυτούς πλησιάζουμε περισσότερο, τους κρατάμε συντροφιά, ταΐζουμε άτομα ηλικιωμένα ή νέα που δεν μπορούν μόνο να λάβουν την τροφή τους. Βγάζουμε εξιπήρια σε ανθρώπους που δυσκολεύονται να έχουν πρόσβαση στις υπηρεσίες του Νοσοκομείου, από άγνοια ή έλλειψη στοιχειωδών γνώσεων. Βοηθάμε, ακόμη, οικονομικά κάποιους που πρέπει να μεταβούν για τριτοβάθμια περίθαλψη στην Αθήνα ή τη Θεσσαλονίκη. Και το σπουδαιότερο, είμαστε ανοιχτοί σε όλους. Να δεχτούμε τις επιστολές τους με περιστατικά που δεν έτυχαν λύσης από το Νοσοκομείο, ενώ μπορούσαν να τύχουν, καταθέτουμε δε τις επιστολές στην Τριμερή Επιτροπή στην οποία, όπως προανέφερα, συμμετέχει και μια από μας. Οι αποφάσεις της Τριμερούς

Επιτροπής μεταβιβάζονται ακολούθως, στη Διοίκηση του Νοσοκομείου, για να δοθεί λύση.

Από τα δημοσιεύματα στον τοπικό τύπο και τις ευχαριστίες των ασθενών καταλαβαίνουμε πόσο αυτή η συμπαράσταση και βοήθεια είναι κάτι που θα έπρεπε να γίνει σε όλα τα νοσοκομεία της χώρας μας για ανακούφιση των νοσηλευμένων.

Ζητήσαμε από τους εκδότες των τοπικών εφημερίδων και μας χορήγησαν δωρεάν 10 εφημερίδες την ημέρα ο καθένας, ως προσφορά στο συνάνθρωπό μας. Η ανταπόκριση υπήρξε άμεση. Μια κυρία πηγαίνει κάθε πρωί στο Νοσοκομείο και μοιράζει τις εφημερίδες στους ασθενείς. Δεν φαντάζεται κανείς πώς περιμένουν οι ασθενείς την πρωινή εφημερίδα τους!

Προτάσεις που υλοποιήθηκαν

1. Αγορά και εγκατάσταση κουρτινών-παραβάν σε όλους τους θαλάμους, για να αισθάνονται οι ασθενείς ότι δεν θίγεται η αξιοπρέπειά τους στις πολύ προσωπικές τους στιγμές, αν είναι εκτεθειμένοι σε κοινή θέα.

2. Ανασυγκρότηση του Τμήματος Επειγόντων Περιστατικών για την εξυπηρέτηση των ασθενών στο χώρο αυτό, αλλά και για τη διευκόλυνση του προσωπικού του Νοσοκομείου.

3. Δημιουργία τμήματος καρκινοπαθών, για να πάψει να γίνεται η χημειοθεραπεία στους διαδρόμους των κλινικών, ώστε όλοι αυτοί οι συνάνθρωποί μας να μη νιώθουν εγκαταλειμμένοι και σε κοινή θέα, σε μια στιγμή της ζωής τους που έχουν απόλυτη ανάγκη όχι μόνο τον ιδιαίτερο χώρο τους, αλλά και να νιώσουν ότι με τη σκέψη μας τους στηρίζουμε ψυχολογικά, ώστε να ξεπεράσουν αυτές τις δύσκολες και επίπονες γι' αυτούς στιγμές. Το Τμήμα λειτουργεί πια κανονικά με τρία κρεβάτια και μια νοσηλεύτρια, που εκπαιδεύτηκε γι' αυτό το σκοπό στο νοσοκομείο «Άγιος Σάββας» υπό την επίβλεψη δύο γιατρών. Ξεκίνησε με 100 άτομα και τώρα εξυπηρετούνται καθημερινά 206 άτομα. Ξέχασα να αναφέρω την αγορά του μηχανήματος Hood για την ανάμιξη των κυτταροστατικών ουσιών και την ασφάλεια των νοσηλευτριών, πάγιο αίτημα των εργαζομένων στο Νοσοκομείο.

4. Στήριξη στους νεφροπαθείς. Αυτή είναι μια άλλη ομάδα περιπατητικών ασθενών που κάνουν αιμοκάθαρση στην Μονάδα Τεχνητού Νεφρού. Οι ασθενείς αυτοί αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα, με κυριότερο αυτό του να εξευρεθεί μια μικρή αίθουσα κοντά στη μονάδα αιμοκάθαρσης (όπως γίνεται τώρα στα σύγχρονα νοσοκομεία), για να ξεντώνονται και να ντύνονται παραμένοντας για λίγο μετά την αιμοκάθαρση να ξεκουραστούν. Πιστεύουμε και ελπίζουμε ότι φτάσαμε στην τελική ευθεία.

Μέλη του Δ.Σ. του Συνδέσμου με τις φίλες του Νοσοκομείου Βόλου

Όπως καταλαβαίνετε, όλα αυτά πραγματοποιούνται, γιατί υπάρχει άριστη συνεργασία με τη Διοίκηση.

Προτάσεις που δεν υλοποιήθηκαν

- 1) Πρόσληψη προσωπικού ασφαλείας.
- 2) Αυστηρή τήρηση του ωραρίου επισκεπτών.
- 3) Καθαριότητα.
- 4) Ανανέωση μηχανμάτων που δεν λειτουργούν ή λειτουργούν ελλιπώς.
- 5) Αγορά αξονικού τομογράφου.
- 6) Αγορά μαστογράφου.

7) Αγορά ηλεκτροεγκεφαλογράφου, με την προϋπόθεση ότι θα υπάρχει νευροχειρουργός.

Οι Φίλοι του Νοσοκομείου προσέφεραν στο Νοσοκομείο έναν Ηλεκτροκαρδιογράφο για το ΤΕΠ και μια φορητή θερμοκοιτίδα για τις ανάγκες της μαιευτικής κλινικής για νεογνά πρόωρα ή ελλιποβαρή, που, όπως γνωρίζουμε, χρειάζονται άμεσα μια θερμοκοιτίδα.

Οι Φίλοι του Νοσοκομείου ασχολούνται και αναδεικνύουν και τα Δικαιώματα των Ασθενών. Με το Ν. 2519 του 1997 ορίζονται τα όργανα για την προστασία των δικαιωμάτων των νοσοκομειακών ασθενών. Έτσι, με το νόμο αυτό συνεστήθη στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας αυτοτελής υπηρεσία προστασίας δικαιωμάτων των ασθενών, ενώ αντίστοιχες υπηρεσίες προβλέπονται στα νοσοκομεία και συγκεκριμένα το Γραφείο Επικοινωνίας με τον Πολίτη και η Επιτροπή Προάσπισης Δικαιωμάτων του Πολίτη, στην οποία επιτροπή συμμετέχει και εκπρόσωπος του Σωματείου «Φίλοι του Νοσοκομείου», που έχει ως σκοπό την εθελοντική στήριξη του.

Στο Βόλο το Σωματείο μας επιλαμβάνεται όλων των θεμάτων που αφορούν στα δικαιώματα των ασθενών και στην όλη λειτουργία του Νοσοκομείου. Έχει δε την υποχρέωση να ενημερώνει τη Διοίκηση και την ειδική υπηρεσία του Υπουργείου.

Η βελτίωση της καθημερινής λειτουργίας των νοσοκομείων, η ποιότητα των υπηρεσιών, η διευκόλυνση του πολίτη και, κυρίως, η ανθρώπινη συμπεριφορά, είναι η μεγάλη πρόκληση και οφείλουμε να ανταποκριθούμε. Πιστεύοντας όμως στον εθελοντισμό και στην πλατειά σκέψη και ανθρωπιά των γιατρών και του νοσηλευτικού προσωπικού, θα μπορέσουμε να βοηθήσουμε τον πολίτη ασθενή που έχει την ανάγκη της στήριξής μας».

Η κ. Σκουζού έκλεισε την ομιλία της με μια αναφορά στον εθελοντισμό, τον οποίο με τόση πίστη υπηρετεί το σωματείο «Φίλοι του Νοσοκομείου Βόλου», καταλήγοντας με την ανακοίνωση ότι το σωματείο αυτό έχει θέσει τα μέλη του στην υπηρεσία της Ολυμπιάδας του 2004, καθώς η πόλη του Βόλου έχει επιλεγεί για τη διεξαγωγή Ολυμπιακών αθλημάτων.